

ZVONČEK

LIST'S PODO
BAMI ZA
SLOVENSKO
MLADINO

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. listopada 1909.

Leto X.

Dragica v cerkvi.

Res v cerkvi lepó je naši,
ko večna luč samo brli!
V kotičku tam svetnica Neža,
v naročju pa ji jagnje spi.

A tožno lice je svetnice,
ko zre na jagnje ji oko —
vsak dan klečim pri nji samotna
in prosim jo lepó tako:

„Saj dobro vem, svetnica Neža,
zakaj na jagnje tožno zreš:
Glej, zima že prihaja mrzla,
kam z nežnim jagnjetom — ne veš.

Kje našlo bo kotiček topel?
Kdo mu zavetje tiho da?
Ah, kdo bo jagnje ljubil belo,
kot ti ga ljubiš iz srca?

In drugega plačila nočem,
o, zlata, sveta Neža ti,
kot da otožno tvoje lice
enkrat se meni nasmeji . . .“

O, čuj me, zlata, sveta Neža,
usliši prošnjo mojo zdaj:
Le nagni se dobrotno k meni,
v naročje moje jagnje daj!

Ponesem ga domov . . . V naročju
kot ti ga jaz nosila bom,
pred zimo, tetko mrzlo našo,
lepó ga jaz branila bom.

Lep domek bo imelo jagnje,
najlepši domek sred sveta;
saj ljubi Dragica ga mala,
kot ti ga ljubiš iz srca.

Spomladi, ko vzcvetejo rože,
pod oknom ptice zapoje,
prinesem spet nazaj ti jagnje,
v naročje dam ti ga mehkó.

Jos. Vandot.

